

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného : Ú., so sídlom v M., proti povinnej : J. M., bývajúca v M., o vymoženie 825,- Sk s prísl., vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 22 Er 77/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2008 sp. zn. 6 CoE 98/2008,

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin uznesením z 21. júla 2008 č.k. 22 Er 77/2008-8 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. P. K. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na jeho exekučnom úrade pod sp. zn. EX 1018/2008. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle ustanovenia § 71 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní je potrebné nariadiť výkon rozhodnutia (vydať poverenie na vykonanie exekúcie) v trojročnej prekluzívnej lehote, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa rozhodnutie stalo vykonateľným. Návrh na začatie exekúcie bol síce súdnemu exekútorovi doručený 5.5.2008, t.j. deň predtým ako 6.5.2008 mu uplynula trojročná prekluzívna lehota, avšak žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola na súd doručená až 10.7.2008. V čase rozhodovania okresného súdu tak už nebolo možné vykonať exekučný titul z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty podľa § 71 ods. 3 Správneho poriadku.

Krajský súd v Žiline na základe odvolania oprávneného uznesením z 30. septembra 2008 č.k. 6 CoE 98/2008-14 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že

návrh na začatie konania bol síce v prejednávanej veci doručený súdnemu exekútorovi dňa 5.5.2008, t.j. deň pred uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty určenej pre nariadenie výkonu rozhodnutia (vydanie poverenia na vykonanie exekúcie), avšak v čase rozhodovania okresného súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie už bola daná lehota zmeškaná. Nebolo možné prihliadnuť na skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie bol zo strany oprávneného podaný ešte pred uplynutím trojročnej lehoty, pretože návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bol podaný až po jej uplynutí dňa 10.7.2008. Tým, že v konaní nebola dodržaná lehota v zmysle § 71 ods. 3 Správneho poriadku, nebolo možné poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi vydať. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd uznesenie okresného súdu za vecne správne.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie s odôvodnením, že právny názor súdu podľa oprávneného nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení exekučného poriadku. Uvedená právna konštrukcia by spôsobila právnu neistotu a nemožnosť dodržania zákonom stanovených lehôt oprávneným, lebo výkon rozhodnutia v tomto prípade uskutočňuje exekútor a nie oprávnený. Oprávnený si svoje právo uplatnil návrhom podaným v zákonom stanovenej lehote, všetky ďalšie a nasledujúce úkony sú vykonané po tejto lehote a nemajú vplyv na plynutie tejto trojročnej prekluzívnej lehoty. Namietal teda nesprávne právne posúdenie a žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenia nižších súdov.

Povinná sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru

európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva, a trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, v ktorých možno začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených väd netvrdil ani oprávnený.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie oprávneného v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 1, 2 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol oprávnený úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo povinnej (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal povinnej náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: